

Sygn. akt V U 782/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

przy udziale B. L.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 8 sierpnia 2017 r.

znak (...)nr dec. (...)

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 8 sierpnia 2017 r. znak (...) nr dec. (...) w ten sposób, że ustala iż E. S. jako pracownik u płatnika składek B. L. podlegała od 24 października 2016 r. obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu.

SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Sygn. akt V U 782/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08 sierpnia 2017 r. – znak (...)nr decyzji (...)– Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. stwierdził, że E. S. jako pracownik u płatnika składek –B. L. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od 24 października 2016 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że na podstawie przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego oraz w oparciu o zebrany materiał dowodowy, stwierdził, że oświadczenia woli złożone przez E. S. oraz płatnika składek tj. zawarcie umowy o pracę, stanowią dokonanie pozornej czynności prawnej. ZUS podał, że płatnik składek B. L. zatrudnił E. S. na umowę o pracę na czas określony od 24 października 2016 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku sprzedawcy, pracownika serwisu, z wynagrodzeniem 2250 zł brutto miesięcznie. Natomiast od dnia 07 listopada 2017 r. E. S. stała się niezdolna do pracy i przeszła na długotrwałe zwolnienie lekarskie z powodu ciąży. Organ rentowy wskazał, że płatnik składek nie zatrudnił innego pracownika w miejsce pracownika

na zastępstwo pracownika nieobecnego .Zdaniem organu rentowego okoliczność ta świadczyła o braku rzeczywistej potrzeby zatrudnienia przez płatnika składek pracownika na stanowisku sprzedawcy .

Organ rentowy wskazał , że zgodnie z zasadą zawartą w art. 6 Kodeksu cywilnego ciężar dowodu spoczywał na stronie postępowania , która z tego postępowania wywodzi skutki prawne . Zdaniem ZUS Oddział w L. strony nie przedstawiły wiarygodnych dowodów, potwierdzających wykonywanie pracy przez E. S. na rzecz B. L.. Natomiast – zdaniem organu rentowego – wiele okoliczności wskazuje na pozorność zatrudnienia E. S. przez płatnika składek w tym przede wszystkim : brak procesu rekrutacyjnego , w ramach , którego firma wyłoniłaby kandydata spełniającego oczekiwania związane z nowoutworzonym stanowiskiem ; brak realnych efektów pracy E. S. ; fakt korzystania przez skarżącą z długotrwałego zwolnienia lekarskiego tuż po zawarciu umowy o pracę ; brak dowodów współpracy z innymi klientami i firmami ; fakt , że płatnik składek nie zatrudnił inną osobę w zastępstwie nieobecnego pracownika ; brak orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy .

Zgłoszenie wnioskodawczyni do ubezpieczeń na krótki okres przed zajściem zdarzenia rodzącego uprawnienia do świadczeń z ubezpieczenia chorobowego, w ocenie organu rentowego, miało na celu wyłącznie zapewnienie jej prawa do uzyskania świadczeń naliczonych od podstawy wskazanej w umowie o pracę. Było to zatem świadome działanie w celu osiągnięcia nieuzasadnionych korzyści pod pozorem nawiązania stosunku pracy . W konsekwencji organ rentowy uznał złożone przez strony oświadczenia woli w dniu 24 października 2016r. za czynność prawną pozorną , której jedynym celem było osiągnięcia przez E. S. korzyści w postaci zasiłku chorobowego , a następnie zasiłku macierzyńskiego .

Odwołanie od ww. decyzji złożyła E. S. , wnosząc o jej zmianę i orzeczenie, że podlega ona ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 24 października 2016 r. z tytułu umowy o pracę zawartej z płatnikiem składek B. L. .

W uzasadnieniu podniosła, iż zawarta przez nią z ww. płatnikiem umowa o pracę nie była pozorna, że faktycznie wykonywała powierzone jej obowiązki pracownicze, co może potwierdzić pracodawca oraz świadek , który w tym samym czasie co skarżąca pracował w firmie płatnika składek . Podała też, iż w czasie pracy wykonywała zdjęcia reklamowe przedmiotów , które następnie były umieszczane na aukcjach na (...) ; dokonywała także poświadczeń na fakturach za zakupiony towar przez pracodawcę . To w trakcie wykonywania obowiązków pracowniczych , podnosząc akumulator doznała urazu kręgosłupa - wystąpił ostry ból , który został przez lekarza prowadzącego zakwalifikowany jako zagrożenie ciąży i od tej daty do daty porodu przebywała na zwolnieniu lekarskim .

Płatnik składek B. L. – na rozprawie w dniu 19 stycznia 2018r. – oświadczył do protokołu , że popiera odwołanie złożone w sprawie przez E. S. .

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji, a nadto wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od ubezpieczonej kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek B. L. w Z. (...) prowadzi działalność gospodarczą od 2009 r. Firma zajmuje się sprzedażą części samochodowych , serwisem wulkanizacyjnym i klimatyzacyjnym . Sprzedaż prowadzona jest w sklepie stacjonarnym w z. i w sklepie internetowym . Sklep stacjonarny znajduje się w tym samym pomieszczeniu , w którym prowadzona jest sprzedaż internetowa .

Sprzedawane części składowane były w dwóch garażach na terenie posesji należącej do płatnika składek .

Od początku prowadzenia działalności gospodarczej B. L. zatrudniał pracowników za pośrednictwem Urzędu Pracy w L. , ponieważ zawsze z tego tytułu otrzymywał ulgi np. częściowe dofinansowanie wynagrodzenia pracownika lub opłacanie składek częściowo za zatrudnionego pracownika .

Płatnik składek w 2016r. zatrudniał dwóch pracowników serwisu .

Do października 2016r. B. L. sam prowadził sprzedaż w sklepie stacjonarnym i internetowym . Wcześniej w sprzedaży pomagała jemu żona . Jednak z uwagi na obowiązki związane z zawożeniem dzieci do szkoły i na zajęcia dodatkowe - żona płatnika składek przestała pomagać w sklepie .

B. L. nadzorował budowę domu , a z uwagi na dobrą kondycję finansową firmy w 2016r. postanowił zatrudnić pracownika na stanowisku sprzedawcy – pracownika serwisu. Zamieścił ogłoszenie w Urzędzie Pracy w L. . Nie zastrzegł żadnych dodatkowych warunków , gdyż firma znajduje się poza L. i w związku z tym występują trudności ze znalezieniem pracowników .

E. S. zarejestrowana była w Powiatowym Urzędzie Pracy w L. jako osoba bezrobotna od początku 2016r. Od konsultanta z PUP w L. skarżąca otrzymała informację o zamieszczonej ofercie . Zadzwoiła do płatnika składek z zapytaniem czy oferta jest aktualna . Płatnik składek potwierdził aktualność oferty i powiedział , aby E. S. przyjechała do firmy ze skierowaniem wystawionym przez Powiatowy Urząd Pracy w L..

Skarżąca pojechała do firmy prowadzonej przez B. L. w Z. . Na miejscu dowiedziała się , że będzie pracowała jako sprzedawca – pracownik serwisu. Do jej obowiązków będzie należało robienie zdjęć i opisów sprzedawanych na aukcjach internetowych (...), (...) i innych , przyjmowanie towaru

W dniu 24 października 2016r. strony podpisały umowę o pracę na czas określony do 24 października 2018r. w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem 2250 zł miesięcznie brutto. Czas pracy ustalony został od 7.00 do 15.00 lub od 8.00 do 16.00 (8 godzin dziennie od poniedziałku do piątku) .

E. S. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z tytułu umowy o pracę z dnia 24 października 2016r.

W dniach 24 października 2016r. E. S. odbyła szkolenie bhp przeprowadzone przez specjalistę z bhp J. D. . W dniach 24-25 października 2016r. skarżąca odbyła instruktaż stanowiskowy , który przeprowadzony został przez płatnika składek .

Płatnik składek po zatrudnieniu E. S. otrzymał z Powiatowego Urzędu Pracy w L. dofinansowanie na zakup sprzętu. Zakupił dwa komputery do prowadzenia w sklepie sprzedaży internetowej .

Od początku zatrudnienia wnioskodawczyni pod nadzorem pracodawcy wykonywała prace sprzedawcy – pracownika serwisu, pracując w pełnym wymiarze czasu pracy . Otrzymywała opis części i zapoznawała się z nim , poznając w ten sposób asortyment towaru sprzedawany w sklepie stacjonarnym i internetowym . Pod nadzorem płatnika składek uczyła się robić zdjęcia sprzętu , wstawiać je na aukcjach i sporządzać opisy na podstawie opisów dołączonych do sprzętu .

Wnioskodawczyni uczyła się przyjmować towar . Musiał sprawdzać czy towar zgadza się pod względem rodzajowym i ilościowym . B. L. pokazywał wnioskodawczyni, która część jest częścią wymienioną w fakturze . Mówił też , które z nich będą zamieszczane w sklepie internetowym . Wnioskodawczyni wykonywała polecenia pracodawcy . Podnosiła , przenosiła części , robiła zdjęcia , opisy przedmiotów na podstawie metek znamionowych towaru. Płatnik składek zatwierdzał sporządzoną przez wnioskodawczynię ofertę internetową . Następnie E. S. musiała drobne części odstawić na miejsce .

W dacie podpisania umowy o pracę wnioskodawczyni była w 5 miesiącu ciąży . Czuła się dobrze i nie miała żadnych przeciwwskazań lekarskich do wykonywania pracy . O ciąży pracodawcę poinformowała po kilku dniach od zatrudnienia , podczas rozmowy , ale zapewniła , że czuje się dobrze i będzie się starała .

W trakcie wykonywania obowiązków w sklepie w Z. wnioskodawczyni podniosła akumulator celem sporządzenia zdjęć i w tym momencie poczuła silny ból w okolicy krzyżowo-lędźwiowej . Poinformowała pracodawcę , gdy ten zapytał

się co się stało . Widać było , że wnioskodawczynie odczuwa ból. Po upływie kilku minut wnioskodawczynie tego dnia wróciła do pracy .

W dniu 07 listopada 2016r. E. S. zgłosiła się do lekarza ginekologa podając dolegliwości bólowe okolicy krzyżowej i podbrzusza . Otrzymała zwolnienie lekarskie od daty wizyty tj. od 07 listopada 2016r. do daty porodu . Powód – utrzymujące się dolegliwości bólowe podbrzusza .

dowód:

- dokumenty z akt ubezpieczeniowych ZUS,
- kopia karty ciąży k. 35-37,
- historia choroby z Poradni Ginekologiczno-Położniczej w L. k. 38- 39,
- zeznania świadka W. Z. k. 40v-41e-protokół z 19.01.2018 r. 00:10:35 i nast.,
- przesłuchanie płatnika składek B. L. k. 42-43, e-protokół z 19.01.2018 r. 01:10:00 i nast.
- przesłuchanie wnioskodawczynie k. 41-42, e-protokół z 19.01.2018 r. 00:23:17 i nast.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z treścią przepisu art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2016 r., poz. 963 z późniejszymi zmianami), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9 osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są między innymi pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów. Za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a. Osoby będące pracownikami podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu (art. 11 ust. 1 wskazanej ustawy). Osoby podlegające obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu (art. 12 ust. 1 ww. ustawy). Każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia (art. 36 ust. 1, 2 i 4 ww. ustawy systemowej).

Stosownie do art. 13 pkt 1 ww. ustawy systemowej obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają pracownicy – od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Jak wynika natomiast z art. 18 ust. 1 cyt. ustawy, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pracowników stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy z zastrzeżeniem ust. 2 (w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pracowników nie uwzględnia się wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną). Z kolei z art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy zakwestionował czynność prawną, jaką w dniu 24 października 2016 r. dokonały strony: płatnik składek B. L. i skarżąca E. S. , tj. umowę o pracę, zarzucając, że czynność ta dokonana została dla pozoru –po to by ubezpieczona uzyskała w sposób nieuprawniony świadczenia z ubezpieczenia chorobowego w związku z ciążą. Ze stanowiskiem powyższym –w świetle okoliczności niniejszej sprawy, jakie wyłoniły się po przeprowadzeniu przez Sąd postępowania dowodowego– nie sposób się jednak zgodzić.

W orzecznictwie wskazuje się, że zasadniczą cechą pozorności stanowi dodatkowe, nie ujawnione na zewnątrz, porozumienie wszystkich uczestników czynności, dotyczące braku zamiaru wywołania skutków prawnych. Osoby składające oświadczenie woli, w każdym wypadku pozorności, nie chcą, aby powstały te skutki prawne, które normalnie prawo z tego typu oświadczeniem łączy. Osoby te albo nie chcą wywołać w ogóle żadnych skutków prawnych, albo też chcą wywołać inne niż wynikałyby ze złożonego przez nie oświadczenia woli (por. np. wyrok SA w Krakowie z dnia 17 lutego 2015 r., I ACa 1661/14). A zatem, by można było uznać, że zawarta umowa podpisana została przez strony jedynie dla pozorów konieczne jest wykazanie, iż obie strony czynności, zarówno pracodawca, jak i pracownik, nie chcieli by dokonywana przez nich czynność prawna wywarła przewidziany przez prawo skutek. W rozpoznawanej sprawie zaś o zeznaniach E. S. i płatnika składek B. L. powyższego powiedzieć nie można. Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszym postępowaniu (tj. z dokumentów z aktach osobowych wnioskodawczyni (znajdujących się w aktach ubezpieczeniowych na kartach 61-91) oraz z zeznań świadka W. Z., z przesłuchania wnioskodawczyni i płatnika składek) wynika bowiem wprost, iż zarówno płatnik składek, jak i ubezpieczona, mieli zamiar i wolę zawarcia umowy o pracę i jej realizowania. Z powyższych dowodów wynika, że zatrudnienie wnioskodawczyni nastąpiło po uprzednim zgłoszeniu oferty pracy w Powiatowym Urzędzie Pracy w L. . Płatnik składek był bowiem zainteresowany zatrudnieniem osoby bezrobotnej , zgłoszonej w PUP w L. na stanowisku sprzedawcy, gdyż w przypadku aktywizacji osoby bezrobotnej otrzymywał z tego tytułu dofinansowanie (np. do części wynagrodzenia za prace , do części składek na ubezpieczenia społeczne lub środki finansowe na zakup sprzętu dla pracownika) . Na ogłoszenie to odpowiedziała wnioskodawczyni . Dla płatnika składek nie było istotne , że E. S. nie posiada żadnego doświadczenia w sprzedaży części samochodowych . Podczas przesłuchania w charakterze strony B. L. zeznał , że sam zaczynając w branży nie miał żadnego doświadczenia i uważał , że wystarczają chęci do nauki i jest to wiedza do opanowania po pewnym czasie . Wysokość wynagrodzenia wnioskodawczyni na poziomie 2.250 zł brutto miesięcznie zaproponował płatnik składek, aby zmotywować ją do nauki i pracy . Wysokość wynagrodzenia co zresztą –jak podała sama ubezpieczona – ucieszyło ją, gdyż przekroczyło nawet jej oczekiwania w tym zakresie . W związku z tym, że warunki pracy oraz płacowe odpowiadały wnioskodawczyni, strony zawarły umowę o pracę - na okres dwóch lat , po uprzednim wystawieniu przez Powiatowy Urząd Pracy w L. skierowania dla osoby bezrobotnej do pracy .

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wnioskodawczyni nie poinformowała pracodawcy o ciąży , ale jak wynikało z dołączonej przez skarżącą dokumentacji lekarskiej – ciąża do dnia 07 listopada 2016r. przebiegała prawidłowo .

Brak wiedzy pracodawcy o ciąży wnioskodawczyni nie przekreśla możliwości uznania nawiązanego stosunku pracy za rzeczywisty. O istnieniu stosunku pracy pomiędzy stronami przesądza bowiem nie tylko świadome i zgodne wyrażenie woli na zawarcie umowy, ale także faktyczne realizowanie obowiązków pracownika i pracodawcy. A te w niniejszej sprawie – w ocenie Sądu – rzeczywiście były realizowane. Potwierdzają to nie tylko dowody z przesłuchania stron, ale także dowód z zeznań świadka –osoby postronnej, niemającej żadnego interesu w tym, by zeznawać na korzyść którejkolwiek ze stron procesu. Z dowodów powyższych wynika, iż ubezpieczona faktycznie realizowała obowiązki sprzedawcy – pracownika serwisu. Niezależnie jednak od nazwy nadanej temu stanowisku stwierdzić należy, iż faktycznie obowiązki te sprowadzały się do prostych czynności – opisanych w ustaleniach faktycznych niniejszego uzasadnienia , które nadzorowane były przez pracodawcę . W ocenie Sądu, na przeszkodzie w uznaniu faktycznego realizowania obowiązków pracowniczych przez ubezpieczoną nie stoi fakt, że wcześniej nie pracowała ona na stanowisku sprzedawcy- pracownika serwisu. Czynności bowiem, które powierzył jej płatnik składek , nie były czynnościami wymagającymi jakichś szczególnych kwalifikacji czy doświadczenia zawodowego. Były to w miarę proste czynności, które bez wątplenia mogła wykonywać osoba posiadająca zdolność uczenia się i podstawową znajomość obsługi programów komputerowych . Przeszkody w uznaniu, że E. S. realizowała powierzone jej obowiązki pracownicze nie stanowi również okoliczność, że nie został żaden materialny ślad po jej pracy. W momencie, kiedy wnioskodawczyni dopiero odbywała staż w zawodzie pod nadzorem pracodawcy nie posiadała ona upoważnienia do samodzielnego odbioru całej partii dostarczonego towaru . Zakupione części poznawała rodzajowo , a oferty sprzedaży opracowywała i redagowała pod nadzorem pracodawcy , po uprzednim wskazaniu przez niego przedmiotów , które będą wystawiane do sprzedaży internetowej .

Nie bez znaczenia jest też okoliczność, że wnioskodawczyni nie jest spokrewniona z płatnikiem składek B. L. czy z innym pracownikiem tej firmy- w spornym okresie a zawarcie z nią umowy o pracę nastąpiło po uprzednim zgłoszeniu oferty pracy w Powiatowym Urzędzie Pracy w L. . Okoliczność, że przed podjęciem pracy u płatnika wnioskodawczyni była zarejestrowana w Urzędzie Pracy tylko potwierdza jej wiarygodność jako pracownika rzeczywiście poszukującego zatrudnienia na rynku pracy.

Okoliczności powyższe, w ocenie Sądu, wskazują, że w rozpoznawanej sprawie nie doszło do złożenia pozornych oświadczeń woli, lecz strony umowy świadomie wyraziły wolę nawiązania stosunku pracy, a po jego nawiązaniu obowiązki pracownika i pracodawcy faktycznie realizowały. O pozorności umowy o pracę z pewnością nie może przy tym świadczyć określona przez strony w umowie wysokość wynagrodzenia wnioskodawczyni –na poziomie 2250 zł brutto. W tym miejscu przypomnieć bowiem należy, że –zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą– zakres kognicji Sądu ubezpieczeń społecznych wyznacza decyzja organu rentowego. W rozpoznawanej sprawie ZUS wydał tylko jedną decyzję, od której odwołała się ubezpieczona, tj. decyzję z dnia 08 sierpnia 2017 r., którą ustalono, że nie podlega ona ubezpieczeniom społecznym jako pracownik u płatnika składek B. L. . Nie została natomiast wydana żadna decyzja w sprawie wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wnioskodawczyni, od której mogłaby się ona odwołać. Decyzja z dnia 08 sierpnia 2017 r. w swej treści nie zawierała przy tym żadnego odniesienia do wysokości podstawy wymiaru składek. A jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 maja 2013 r. (I UK 611/12, Legalis nr 747328) –w razie sądowego ustalenia podlegania pracowniczemu tytułowi ubezpieczeń społecznych sąd nie może weryfikować potencjalnie zawyżonej podstawy wymiaru składek z sądownie potwierdzonego (ustalonego) tytułu, która decyduje o wysokości należnych lub oczekiwanych świadczeń z tego tytułu ubezpieczeń społecznych, bez wydania i zaskarżenia odrębnej decyzji w sprawie określenia konkretnej wysokości podstawy wymiaru należnych składek. Takie samo stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 października 2015 r. (I UK 452/14, ZNSA 2016 nr 1, str. 109). Mając zatem na uwadze ww. pogląd judykatury, Sąd nie prowadził żadnego postępowania na okoliczność wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wnioskodawczyni, nie był bowiem władny badać zasadności ustalenia wysokości tej podstawy. Ustalenie jej zaś w kwocie wyższej niż stawka wynagrodzenia minimalnego w żadnej mierze nie przesądza o pozorności samej podstawy zatrudnienia. W szczególności , jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, wnioskodawczyni nie negocjowała tej stawki, lecz stawka taka została jej zaproponowana przez przyszłego pracodawcę.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, stanowisko organu rentowego uznać należało za błędne, co skutkowało zmianą zaskarżonej decyzji, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.